

КОЛИ ДУША МОЯ СУМУЄ

Н. Б.

М. П.

1. Ко_ли ду_ ша мо_ я су_ му_ є, пла_ че, ко_ ли стрі_
 2. Хоч хви_ лі не_ під_ ступ_ ні і жор_ сто_ кі гро_ зять за_
 3. А як ме_ не зу_ стрі_ нуть гріз_ ні шква_ ли, то Він на

ча_ ю на шля_ ху не_ вда_ чі, ко_ ли на_ ді_ ю всю руй_ ну_ є
 ки_ ну_ ти ме_ не гли_ бо_ ко, сер_ ди_ ті бу_ рі час_ то за_ ви_
 штиль ме_ ні да_ ру_ є пра_ во. Не на зем_ лі, де гір_ ко_ ти ба_

то_ ді_ вті_ ша_ юсь: ске_ ля - мій Спа_
 та ске_ ля - Бог, і Він ме_ не три_
 а в не_ бі в ме_ не бу_ де віч_ не

ві_ тер, то_ ді_ вті_ ша_ юсь: ске_ ля - мій Спа_
 ва_ ють, та ске_ ля - Бог, і Він ме_ не три_
 га_ то, - а в не_ бі в ме_ не бу_ де віч_ не

то ске_ ля - мій Спа_
 і Він ме_ не три_
 там бу_ де віч_ не

си_ тель.
 ма_ є.
 свя_ то.

Приспів

си_ тель.
 ма_ є. Ко_ ли ме_ не ні_ хто не ро_ зу_ мі_ є і сум_ ні_
 свя_ то. Ко_ ли ме_ не ні_ хто не ро_ зу_ мі_ є і

си_ тель.
 ма_ є. Не ро_ зу_ мі_ є,
 свя_ то.

ви що-ден-но во-рог сі-є, то я за-пев-ню-ю се-бе по-
 сум-ні-ви що-ден-но во-рог сі-є,

зло во-рог сі-є,

стій-но, що ске-ля - Бог, а з Ним ду-ша спо-кій-на.